

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618201585
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5618201585.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: L. P., nar. X.X.XXXX, s trvalým pobytom P. X. XX, V., zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom, so sídlom X. XX, V., proti žalovanému: Poľovné združenie Ostrô-Liptovský Trnovec, so sídlom Liptovský Trnovec 160, IČO: 00621587, zastúpeného JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., so sídlom M.R. Štefánika 1822, Dolný Kubín, IČO: 36 832 103, o určení, či je žalobca členom žalovaného, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 21C/17/2018-71 zo dňa 28.8.2018 v súvislosti s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 21C/17/2018-137 zo dňa 4.12.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v súvislosti s opravným uznesením **z r u š u j e** a **v e c** **m u** **v r a**
c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v súvislosti s opravným uznesením prvoinštančný súd určil, že žalobca má členské práva spojené s jeho členstvom v žalovanom, žalobu vo zvyšnej časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia, že mal členské práva spojené s jeho členstvom u žalovaného v období od 13.4.2017 do dňa vyhlásenia rozsudku, zamietol, žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V prvom rade okresný súd skúmal otázku vecnej príslušnosti súdu na prejednanie veci, pričom ustálil, že pokiaľ písomné oznámenie žalovaného o tom, že žalobca nie je jeho členom nespĺňa náležitosti individuálneho správneho aktu a žalobca sa ani nedomáhal jeho preskúmania, nie je daná príslušnosť súdu správneho súdnictva, t.j. i v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Nds/3/14 z 8.7.2017 alebo v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/439/15. Pri posúdení naliehavosti právneho záujmu v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku dospel k záveru, že určovací výrok rozsudku súdu pre žalobcu je potrebný a užitočný, keďže mu žalovaný neustále znemožňoval výkon členských práv s odôvodnením, že nie je jeho členom. Žalobca pritom nemal k dispozícii iný spôsob ochrany svojich práv ako túto žalobu. Právne posúdenie zisteného skutkového stavu súd vykonal výlučne na základe právnych ustanovení obsiahnutých v stanovách žalovaného a skutkovým základom pre právne posúdenie a rozhodnutie veci sa stali výlučne nesporné a súčasne pre rozhodnutie veci relevantné skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v žalobe. Urobil tak z dôvodu zmeškania sudcovskej lehoty žalovaným na vyjadrenie sa k žalobe podanej žalobcom. Podľa nesporných skutkových tvrdení zo žaloby považoval za ustálené, že žalobca býva v obci V. tvoriacej poľovný revír žalovaného, nebol z iného poľovného združenia alebo poľovníckej organizácie vylúčený a má platný poľovný lístok, písomne požiadal o členstvo v žalovanom. Následne bol žalobca v tajnom hlasovaní na výročnej členskej schôdzi žalovaného konanej 26.3.2017 nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých členov žalovaného prijatý za člena žalovaného, keď proti jeho prijatiu hlasovalo len 9 členov a za prijatie bolo 13 hlasov (59,09%). Toho istého dňa žalobca písomne prehlásil, že bude dodržiavať stanovy a organizačný rokovací poriadok žalovaného a 27.3.2017 jednorazovo zaplatil účelový príspevok pri vstupe do žalovaného vo výške 1.500 € a ročný účelový príspevok vo výške 200

€. Dňa 13.4.2017 žalobca podpísal stanovky žalovaného. Z uvedeného uzavrel, že 13.4.2017 žalobca splnil všetky podmienky pre vznik členstva v žalovanom podľa § 33 ods. 2 tretej vety písm. g) zákona č. 274/2009 Z.z. v spojení s čl. II. ods. 2, čl. II. ods. 6, čl. II. ods. 3, čl. V. ods. 4 písm. d) a čl. V. ods. 5 písm. g) stanov žalovaného. K argumentu žalovaného týkajúceho sa hlasovania členov žalovaného o určení čakacej doby žalobcovi poukázal na čl. II. bod 5 a čl. II. bod 4, poslednej vety stanov, z ktorých vyplýva, že sa striktné rozlišuje právne postavenie žiadateľa o členstvo, čakaťeľa na členstvo a člena. Ak preto členská schôdza prijala žalobcu za člena, nemalo už žiadnu logiku rozhodovať súčasne o určení dĺžky čakacej doby na členstvo, nakoľko tento sa rozhodnutím o prijatí za člena už členom stal a nemal čo čakať na členstvo počas nejakej čakacej doby. Za otáznou považoval, z akého dôvodu stanovky upravujú samostatné hlasovanie o určení čakacej doby, nakoľko stanovky nepoznajú inštitút hlasovania o prijatí žiadateľa o členstvo za čakaťeľa na členstvo, poznajú len inštitút hlasovania o prijatí žiadateľa o členstvo za člena, preto ustanovenie o samostatnom hlasovaní o určení čakacej doby považoval za nadbytočné, ktoré za existujúceho znenia stanov nemá žiadne praktické uplatnenie. Pokiaľ sa týkalo formulácie žalobného petitu, okresný súd zastal názor, že v zmysle ustanovenia podľa § 137 písm. c) CSP, mal tento správne znieť, či tu právo je alebo nie je a preto výrok naformulovaný žalobcom v jeho žalobnom petite preformuloval. Pokiaľ sa týkalo žaloby žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že mal členské práva spojené s jeho členstvom u žalovaného v období od 13.4.2017 do dňa vyhlásenia rozsudku, v tejto časti žalobu zamietol, urobil tak v zmysle ustálenej judikatúry (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/32/98 alebo sp. zn. 2Cdo/131/06), podľa ktorej môže byť určená existencia práva, ktoré existuje ku dňu vyhlásenia rozsudku, nemôže byť určenie práva za doby minulú, ani do budúcnosti. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v plnom rozsahu, nakoľko i napriek zamietnutiu žaloby vo výroku, ktorým sa žalobca domáhal určenia práva za obdobie od 13.4.2017 do vyhlásenia rozsudku, nešlo o kľúčovú otázku pre toto konanie, nakoľko touto bolo rozhodnutie o tom, či možno považovať žalobcu za člena žalovaného alebo nie.

2. Proti rozsudku okresného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Vytýkal okresnému súdu, že nedostatočne plnil svoju zákonnú povinnosť pri preskúmaní procesných podmienok, nakoľko počas celého priebehu sporového konania si nevšimol nesúlads údajov uvedených v žalobe s hodnovernými údajmi v príslušnom verejnom registri - Centrálny register poľovníckych organizácií vedený Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Sekcia lesného hospodárstva a spracovania dreva, Odbor poľovníctva, vzťahujúcim sa k adrese a identifikačnému číslu uvedenému v žalobe, ktoré prislúchajú právnickej osobe s názvom „Poľovné združenie Ostrô-Liptovský Trnovec“. Neupozornil žalobcu na nedostatok žaloby spočívajúci v nesprávnom označení žalovaného, pričom v dôsledku tohto pochybenia súdu došlo v konečnom dôsledku k rozhodnutiu vo veci proti žalovanému, ktorý pod názvom uvedeným v rozsudku neexistuje. Pokiaľ súd odôvodňuje uplatnenie sudcovskej koncentrácie správaním žalovaného po doručení žaloby ako „plytvanie časom“, žalovaný zastal názor, že závažné procesné pochybenia súdu spôsobili znemožnenie riadneho uplatnenia práva na spravodlivý proces, pričom v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 149 CSP s tým, že procesný predpis len demonštratívne vymenúva základné, avšak nie jediné, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Okresný súd nevysvetlil, akou úvahou dospel k názoru, že právne argumenty nemožno zaradiť k prostriedkom procesnej obrany. Tým je presvedčivosť rozsudku značne narušená. Za nesprávny procesný postup považoval, že súd svojvoľne podľa vlastného uváženia zmenil petít žaloby a to za právneho stavu, kedy je súd v sporovom konaní viazaný žalobným návrhom a nemôže ho bez návrhu žalobcu meniť, obzvlášť za situácie, ak ide o určovací žalobu. Zmena žaloby vykonaná súdom a premietnutá do výrokovej časti rozsudku má podstatný význam, nielen z gramatického, ale predovšetkým z obsahového hľadiska, keďže žalobca sa domáhal určenia členstva v žalovanom a nie určenia toho, či má alebo nemá určité právo spojené s členstvom v žalovanom. Uvedený výrok súdu preto ani neinterpretuje to, čoho sa žalobca domáhal, keďže sa domáhal určenia členstva a nie nejakého určenia práv, ktoré súd v konečnom dôsledku ani nijakým spôsobom bližšie nešpecifikoval a nevymedzil. Zároveň predmetný výrok neupravuje nijaké povinnosti žalobcu spojené s členstvom v žalovanom, pričom s členstvom v žalovanom sú v zmysle stanov žalovaného spojené nielen práva, ale aj povinnosti, o ktorých výrok rozsudku nič nehovorí. Zastal názor, že súd nesprávne vec právne posúdil, keďže si nesprávne vysvetlil a vyložil stanovky žalovaného s poukazom na čl. V stanov bez toho, aby zároveň zohľadnil čl. II stanov upravujúci členstvo. V tomto článku II. stanov sa zároveň upravuje, že u žalovaného sa rozlišuje prijatie priamo za člena (t.j. bez čakacej doby) a prijatie za tzv. čakaťeľa (t.j. s čakacou dobou v príslušnej dĺžke), pritom o každej forme prijatia či už bez čakacej doby - priamo za člena alebo s čakacou dobou v určenej dĺžke (1, 2 alebo 3 roky) - za čakaťeľa, musí rozhodnúť podľa čl. V stanov nadpolovičná väčšina všetkých členov žalovaného na výročnej členskej schôdzi. Uvedené je v prísnom rozpore s tým,

čo vyplýva zo záverov súdu uvedených v rozsudku (ods. 26, 27, 28, 29). Pre prípad, ak ustanovenia čl. V stanov v spojení s článkom II. stanov gramatickým výkladom nie sú dostatočne jasné a zrozumiteľné, je nutné použiť výkladové pravidlá vyplývajúce z § 35 ods. 2 OZ a príslušné články stanov vykladať predovšetkým podľa ich účelu a vôle ich tvorcu, t.j. žalovaného. Na tento účel mal žalovaný záujem vo svojej duplike okrem iného aj navrhnúť vykonať dokazovanie výsluchom svedkov, a to predsedu, poľovného hospodára, tajomníka žalovaného a predsedu dozornej rady žalovaného, ktorí by taktiež mohli objasniť dlhodobý spôsob hlasovania o členstve a čakateľstve u žalovaného a výklad, účel a cieľ aktuálneho znenia stanov žalovaného. Uvedené mu však umožnené nebolo v dôsledku uplatnenia sudcovskej koncentrácie. V nadväznosti na uvedené sa rozsudok javí ako arbitrárny, nakoľko nedal jasnú a zrozumiteľnú, dostatočne vyčerpávajúcu odpoveď k problematike rozhodovania výročnej členskej schôdze žalovaného o prijatí za členov podľa čl. V stanov a zároveň čl. II stanov. Dal do pozornosti, že už vo vyjadrení k žalobe v plnom rozsahu rozporoval tvrdenie žalobcu, že bol na výročnej členskej schôdzi žalovaného konanej dňa 26.03.2017 riadne zvolený za člena žalovaného, nakoľko zo skutočnej a reálnej zápisnice vyhotovenej z reálnej konanej výročnej členskej schôdzy žalovaného 26.03.2017 takáto skutočnosť nevyplýva. Žalobca odvodzuje svoj žalobný nárok výhradne zo svojvoľného správania sa vtedajšieho predsedu žalovaného Ing. L. E.,

ktorý dodatočne, svojvoľne bez akéhokoľvek poverenia a s nepravdivými údajmi vyhotovil výročnou členskou schôdzou žalovaného neschválené uznesenie z výročnej členskej schôdzy uskutočnenej dňa 26.03.2017 a oznámenie o prijatí za člena žalovaného zo dňa 26.03.2017, v ktorom úmyselne uviedol nepravdivé skutočnosti a informoval bez poverenia najvyššieho orgánu žalovaného žiadateľa o členstvo - žalobcu o tom, že bol prijatý za člena žalovaného. Svojvoľne bez akéhokoľvek poverenia a súhlasu na vlastnú zodpovednosť dal Ing. E. žalobcovi podpísať stanoviny žalovaného, pričom nešlo o vyhotovenie rovnopisu stanov žalovaného, ktoré podpisujú všetci novo prijatí členovia, ale vytlačený vlastný rovnopis stanov. Na rovnopise stanov, ktorý podpisujú novo prijatí členovia žalovaného sa nachádzajú zaradom všetky podpisy za posledné obdobie novo prijatých členov žalovaného, ktorí boli za členov prijatí a ktorí svojim podpisom vyjadrili súhlas so stanovami. Aj keď sa žalobca v priebehu roka 2017 dozvedel, že v skutočnosti na výročnej členskej schôdzi žalovaného 26.03.2017 prijatý za člena žalovaného nebol, opätovne si 17.12.2017 podal žiadosť o prijatie za člena žalovaného, z čoho je možné vyvodiť, že žalobca mal vedomosť a nadobudol presvedčenie o tom, že po výročnej členskej schôdzi žalovaného konanej 26.03.2017 nebol riadne prijatý za člena žalovaného. Až keď žalobcu ani na nasledujúci rok na výročnej členskej schôdzi v roku 2018 neprijali za člena žalovaného, podal predmetnú žalobu na súd. O tom, že žalobca nie je riadnym členom žalovaného svedčí aj fakt, že jednorazový účelový príspevok pri vstupe za člena žalovaného vo výške 1.500 € a taktiež aj ročný účelový príspevok vo výške 200 €, ktoré žalobca zaplatil, zoberal dňa 12.10.2017 z notárskej úschovy notára JUDr. Miroslava Ďuriša, PhD. späť. Zároveň žalovaný poukázal na skutočnosť, že keď sa v rámci členskej základne „prevalilo“ podvodné správanie sa Ing. E., bývalého predsedu žalovaného, bol odvolaný z funkcie predsedu žalovaného 15.05.2017 a taktiež z funkcie člena poľovníckej stráže. Následne bolo právoplatne rozhodnuté aj o vylúčení Ing. E. z členstva žalovaného. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Dňa 4.12.2018 okresný súd vydal opravné uznesenie, ktorým v záhlaví rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn.: 21C/17/2018 z 28.8.2018 opravil názov žalovaného tak, že tento správne znie: „Poľovné združenie Ostrô-Liptovský Trnovec“.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu v súvislosti s opravným uznesením zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/, § 391 ods. 1 CSP).

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a následne v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy. V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ i okresný súd opravným uznesením opravil označenie žalovaného v záhlaví ním písomne vyhotoveného rozsudku, konal v rozpore s ustanovením § 129 a nasl. Civilného sporového poriadku. Z ustanovenia § 129 ods. 1 CSP vyplýva, že ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného

opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. Podľa odseku 2 poukazovaného zákonného ustanovenia, v uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. V ustanovení § 133 ods. 2 CSP zákonodarca zakotvil spôsob označenia právnickej osoby v žalobe jej názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ už v podanej žalobe žalobca nesprávne označil žalovaného ako Poľovnícke združenie Ostrô Liptovský Trnovec, nemohol súd svojvoľne, bez procesného úkonu žalobcu, ktorým by označenie žalovaného v podanej žalobe zosúladiť s údajmi vyplývajúcimi z Centrálného registra poľovníckych organizácií vedeného Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, opraviť názov žalovaného v záhlaví rozsudku, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že v priebehu celého konania okresný súd konal so žalovaným pod označením vyplývajúcim z podanej žaloby.

6. Odvolací súd sa taktiež nestotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ s poukazom na ustanovenie § 137 písm. c) CSP preformuloval petiu žaloby a namiesto určenia, že žalobca je členom žalovaného od 13.4.2017, konal a rozhodoval o tom, či žalobca má alebo nemá členské práva spojené s jeho členstvom u žalovaného. Okresný súd si tak vytvoril vlastný predmet konania odlišný od predmetu vymedzeného v žalobe, nakoľko, pokiaľ i ustanovenie § 137 písm. c) CSP hovorí, že žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, je potrebné v danom prípade pod pojem právo subsumovať rozhodovanie o členstve žalobcu v žalovanom, nakoľko práve rozhodovanie o existencii, resp. neexistencii členstva žalobcu v žalovanom bolo predmetom konania tak, ako bolo vymedzené žalobcom v podanej žalobe. V tejto súvislosti je potrebné prisvedčiť žalovanému v tom, že z členstva v žalovanom vznikajú jednotlivým členom nielen práva, ale i povinnosti, čo práve napadnutý rozsudok okresného súdu nevystihuje.

7. V nadväznosti na uvedené odvolaciu súdu neostávalo, než rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko k správnosti označenia žalovaného je potrebné postupom podľa § 129 a nasl. CSP vyzvať žalobcu na zosúladenie označenia žalovaného tak, ako vyplýva z Centrálného registra poľovníckych organizácií. V zmysle § 216 ods. 1 CSP rozhodne súd o žalobe žalobcu v súlade s ním vymedzeným predmetom konania, t.j. o existencii alebo neexistencii členstva žalobcu u žalovaného, nakoľko preformulovaním petiu podanej žaloby okresný súd privilegoval žalobcu a priznal mu iba členské práva spojené s jeho členstvom v žalovanom bez toho, aby zároveň zohľadnil i existenciu povinností, ktoré sa s členstvom v žalovanom spájajú.

8. Vzhľadom na procesné pochybenia okresného súdu, odvolací súd nepodriadiť prieskumu hmotnoprávne posúdenie veci zo strany okresného súdu, nakoľko po zrušení veci odvolacím súdom bude okresný súd opätovne povinný vykonať dokazovanie a v zmysle výsledkov vykonaného dokazovania o žalobe žalobcu rozhodnúť.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)